

IV. 6. Biserica Creștină Baptistă Pecica¹

Pentru prima dată, numele de baptist a fost folosit în Anglia, spre sfârșitul secolului al XVI-lea. Acolo, un grup de credincioși, în urma studierii atente a Bibliei, a înțeles din Sfânta Scriptură că doar aceia pot să fie botezați, care cred în Domnul Isus Hristos, ca fiind Mântuitorul lor personal. Studiind Cuvântul

¹ Autor: Pastor, Emeric Hubert

lui Dumnezeu au înțeles că botezul celor credincioși trebuie să fie făcut prin scufundare în apă, pentru că, pe de o parte, așa a fost botezat și Domnul Isus, iar pe de altă parte, înțelesul cuvântului “a boteza” (baptizo) din limba greacă (limba în care a fost scris Noul Testament) este “a scufunda”.

Din Anglia, credința baptistă s-a răspândit în Europa și în America de Nord, iar mai târziu în toate continentele. În prezent, baptiștii se regăsesc într-un număr impresionant în lumea întreagă.

Baptiștii cred în autoritatea exclusivă a Sfințelor Scripturi și afirmă că numai Scriptura este izvorul crezului lor. Ei cred în Sfânta Treime: în Dumnezeu Tatăl, în Dumnezeu Fiul și în Dumnezeu Duhul Sfânt.

Pe baza autorității absolute a Scripturii, baptiștii cred că toți oamenii sunt păcătoși și au nevoie de mântuire și că această mântuire este numai prin Isus Hristos. Oricine crede în Isus Hristos ca Mântuitor și își mărturisește păcatele lui Dumnezeu este mântuit, prin jertfa Domnului Isus Hristos. Fiecare om este răspunzător înaintea lui Dumnezeu, în mod nemijlocit, pentru sufletul lui. Nimeni nu poate să răspundă înaintea lui Dumnezeu pentru sufletul omului, decât omul însuși.

Biserica Creștină Baptistă din Pecica a luat ființă la sfârșitul secolului al XIX-lea, în jurul anului 1889. Printre primii membri ai Bisericii Baptiste a fost un tânăr cu numele de Rista Igrășan, care, după scurt timp, a devenit predicatorul și păstorul bisericii.

La început, baptiștii s-au adunat pentru închinare în diferite case, iar în anul 1905 au cumpărat o casă pe care au transformat-o în “Casă de rugăciune”, după cum au numit-o ei.

Numărul membrilor bisericii a crescut semnificativ în perioada imediat următoare, ajungând în scurt timp la peste 100 de membri și mulți copii, care sunt considerați “aparținători”. Astfel, membrii bisericii s-au văzut nevoiți să construiască o biserică, care să devină locul de închinare a baptiștilor din Pecica. În anul 1909 s-a construit clădirea bisericii Baptiste din Pecica. Această clădire, bineînțeles cu multe renovări și schimbări suferite de-a lungul anilor, este folosită și în prezent de Biserica Baptistă din Pecica, ca loc de închinare.

În anul 1932, când s-a constatat slăbiciunea clădirii, la data de 20 august membrii bisericii au hotărât să adune bani pentru renovarea ei. Cu această ocazie clădirea bisericii a fost întărită cu stâlpi exteriori și a fost refăcută aproape în întregime, doar fațada casei a rămas aceeași.

În anul 1954, la sugestia pastorului Ionel Socaciu, nivelul interior al bisericii a fost coborât și înclinat dinspre ușa de la intrare înspre podiumul unde se află corul și amvonul bisericii. Cu aceeași ocazie s-a făcut și baptistierul.

După zece ani, în 1964 s-au făcut renovări exterioare. Fațada clădirii bisericii a fost placată cu faianță în anul 1975, de către fratele Andrei Ordodi..

De când a luat ființă și până în prezent, Biserica Baptistă din Pecica a beneficiat de slujirea spirituală a unor pastori devotați Evangheliei și intereselor comunității. Dintre aceștia îi amintim pe: Rista Igrışan, primul slujitor ordinar al bisericii, urmat de Avram Barbu, care în 1914 pleacă misionar în Dobrogea, apoi în Bulgaria, unde a rămas până la sfârșitul vieții. Următorul pastor al bisericii este Gheorghe Olteanu. Acesta pleacă la seminar în anul 1921.

În această perioadă, pe lângă păstorii amintiți, au mai fost ordinați ca diaconi frații: Alexandru Imbroane, Constantin Cruceanu și Constantin Moldovan.

În anul 1934, la Pecica a făcut misiune Alexa Popovici, iar serviciile speciale le îndeplinea fratele Ioan Cocuț. Tot înainte de război, biserica a mai fost păstorită și de Cornel Pascu.

Pastorii bisericii de după război au fost după cum urmează: Samuel Chibici (1946-1948), acesta a slujit, în mod special, în vacanțele de la seminar, iar Marcel Cocean a vestit Evanghelia între anii 1948-1951, pe când nu era încă ordinar ca pastor.

Între anii 1951-1954, Pavel Popa a slujit Biserica Baptistă din Pecica. Iacob Ardelean a fost ordinar în anul 1954 și a continuat slujirea în biserică până în anul 1965, fiind urmat de Dumitru Harap(1966-1967). Damian Herbei a păstorit biserica între 1967-1985, iar din 1986 până în vara anului 1992 - fratele Petru Costea.

Din septembrie 1993, fratele Emeric Hubert, după terminarea Institutului Teologic Baptist din București, a fost ordinar ca pastor al Bisericii Baptiste din Pecica, continuându-și slujirea până în prezent. Acesta este și profesor la Facultatea de Teologie din Oradea și din Arad.

Ca diaconi au mai fost ordinați frații: Alexandru Imbroane, Constantin Cruceanu, Constantin Moldovan și Radu Petrișor.

Biserica Baptistă din Pecica, de-a lungul anilor, a avut parte de bucurii mari și foarte multe binecuvântări din partea lui Dumnezeu, însă, ca și alte biserici, a avut parte și de momente de grea încercare. În timpul celui de al doilea război mondial, între anii 1940-1944, biserica a fost închisă și luată în grija Primăriei. După război a fost redeschisă și își continuă activitatea până în prezent, când numără peste 115 membri botezați, în jur de 50 aparținători și mulți simpatizanți.

Corul bisericii a activat în mod permanent, încă din 1920, la pupitrul acestuia s-au succedat mai mulți dirijori. Din anul 1924 a luat ființă fanfara, iar din anul 1956- orchestra de mandoline, care, după aproximativ douăzeci

de ani de inactivitate, și-a reluat activitatea în anul 2000, fiind condusă actualmente de Alin Petrișor.

Convingerea noastră este că fiecare persoană trebuie să se închine lui Dumnezeu, de aceea membrii bisericii sunt implicați nemijlocit în serviciile de închinare prin rugăciuni, prin studii biblice și prin intonarea imnurilor religioase spre slava lui Dumnezeu. Serviciile de închinare sunt îmbogățite în fiecare Duminică prin participarea corului și a fanfarei bisericii.

Biserica noastră acordă o atenție deosebită tinerilor și copiilor. Tinerii au ocazia să se întâlnească periodic, să discute împreună, să cânte și să studieze diferite subiecte potrivite vârstei lor, din Cuvântul lui Dumnezeu. Copiii, de asemenea, au în fiecare Duminică dimineață “școala duminicală”, unde le sunt prezentate adevărurile biblice la nivelul de percepție adecvat vârstei lor. Atât tinerii cât și copiii au periodic programe speciale în cadrul bisericii. Suntem preocupați ca tinerii și copiii noștri să participe anual în tabere creștine, tabere organizate special pentru ei. Începând din anul 2000, în fiecare vară organizăm cluburi biblice de vacanță atât pentru copiii aparținând bisericii noastre, cât și pentru ceilalți copii din Pecica, doritori să participe.

Cuvântul lui Dumnezeu este predicat de pastorul bisericii și de unii membri din biserică, dar de multe ori și de musafiri din țară sau din străinătate.

Suntem mulțumitori lui Dumnezeu pentru ajutorul Lui în tot acest timp și credem că El va fi cu noi și în continuare.

Dorința noastră este să-L slujim și să-L iubim pe Dumnezeu în această localitate frumoasă și binecuvântată de El, unde ne-a așezat să trăim viața noastră pământească. Dorim de asemenea, ca iubirea noastră față de Dumnezeu să se materializeze în dragostea și grija noastră față de semenii care trăim în această localitate, țară și în lumea întreagă. Am vrea să fim mângâiere pentru cei întristați, încurajare pentru cei descurajați, ajutor pentru cei neajutorați și să ducem Vestea Bună a mântuirii tuturor celor care nu au certitudine în ceea ce privește viața lor veșnică.